

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie

Zprávy a oznámení

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie, Vol. 61 (2016), No. 3, 243–249

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/145850>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků, 2016

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

Zprávy oznámení &

ŽIVOTNÍ JUBILEUM PROFESORA BELOSLAVA RIEČANA

Dne 10. listopadu 1936 se v Žilině narodil významný slovenský matematik Beloslav Riečan. Jeho dětství spadající do těžkých let druhé světové války nebylo jen radostné. Když mu bylo necelých pět let, přišla první osudová rána, neboť zemřela jeho maminka. O rok později zemřel jeho jediný bratr Horislav.

Spolu s tatínkem se Belo, jak mu doma říkali a jak mu dodnes říkají jeho četní přátelé, přestěhoval do Banské Bystrice, kde v letech 1942 až 1946 navštěvoval Cvičnou školu při Učitelské akademii. V letech 1946 až 1953 studoval na slavném a náročném Gymnáziu Andreje Sládkoviče (resp. na střední chlapecké škole), kde se již projevil jeho matematický talent a hudební nadání. Byl nejen vynikajícím studentem, ale i výborným muzikantem. Od roku 1950 byl varhaníkem evangelického kostela v Banské Bystrici. Jako gymnazista zvítězil v celoslovenské klavírní soutěži a rozhodoval se mezi kariérou vědce a hudebníka. Zvolil dráhu matematika, hudba však zůstala jeho celoživotní láskou.

V letech 1953 až 1958 studoval matematiku na Přírodovědecké fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě (PřF UKo), kde byli jeho učitelé Jur Hronec, Otakar Borůvka, Michal Greguš, Anton Huťa, Milan Kolibiar, Tibor Neubrunn, Tibor Šalát či Valter Šeda. Mezi jeho spolužáky patřili Pavol Brunovský, Arnold Dávid, Jozef Gruska, Pavol Kluvánek, Zdena Petrovičová-Riečanová nebo Jozef Moravčík,

B. Riečan při varhanním koncertu v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Poděbradech (foto Martina Štěpánová)

kteří se později stali významnými matematiky a vysokoškolskými učiteli.

Po ukončení univerzitních studií nastoupil Beloslav Riečan jako asistent matematiky na Stavební fakultu Slovenské vysoké školy technické v Bratislavě, kde vyučoval až do roku 1971. Pod vedením Štefana Schwarze absolvoval externí aspiranturu na bratislavské technice a roku 1965 obhájil v Matematickém ústavu SAV v Bratislavě kandidátskou disertační práci *O niektorých vzťahoch miery a topológie*. O rok později se habilitoval na Přírodovědecké fakultě v Bratislavě. Roku 1972 Stavební fakultu VŠT opustil a přešel na Přírodovědeckou fakultu, kde působil až do roku 1980. V tomto roce obhájil „velký doktorát“ z matematiky (práce *O dvoch koncepciách teórie miery*) a získal titul DrSc. O rok později byl jmenován profesorem matematiky.

V roce 1980 vznikla Matematicko-fyzikální fakulta Univerzity Komenského v Bratislavě (MFF UKo), která se na pět let stala jeho novým, přirozeným pracovištěm. V letech 1985 až 1989 zastával místo profesora matematiky na Vysoké vojenské technické škole v Liptovském Mikuláši. Po listopadu 1989 se vrátil na MFF UKo a v nelehkém porevolučním období zastával jeden rok místo děkana. V roce 1991 se stal vedoucím Katedry základů a didaktiky matematiky MFF UKo. V letech 1992 až 1998 byl ředitelem Matematického ústavu SAV v Bratislavě a výrazně ovlivnil jeho odborné zaměření. V roce 1998 se přestěhoval do Banské Bystrice, do města svého dětství a mládí, kde zahájil své odborné i pedagogické působení na Katedře matematiky Fakulty přírodních věd Univerzity Matěje Bela (FPV UMB) a přispěl k tamnímu rozvoji matematických věd. V roce 2001 se stal vedoucím Katedry matematiky, jako externí pracovník však i nadále spolupracoval s Matematickým ústavem SAV v Bratislavě.

Je nutné připomenout i jeho plodnou a mnohaletou spolupráci se zahraničím (Univerzita Karlova v Praze, Univerzita v Milánu, Univerzita v Perugii, Univerzita v Novém Sadu, Univerzita v Linci a Univerzita v Bukurešti).

Profesor Beloslav Riečan patří mezi nejvýznamnější a nejúspěšnější slovenské matematiky. Je autorem 270 odborných prací a časopiseckých článků, sedmi monografií, podílel se na vydání patnácti sborníků. Rozsáhlá je jeho spolupráce se slovenskými i zahraničními matematiky (alespoň pětatřicet spoluautorů). Pozornost vzbudila již jeho první práce o axiomatice modulárních svazů.

Od šedesátých let se Beloslav Riečan systematicky věnuje teorii míry a integrálu. V této problematice navázal již na začátku své vědecké dráhy kontakty s pražskými matematiky a od té doby až do sou-

časnosti jsou jeho vztahy s českým akademickým prostředím zcela mimořádné. Beloslav Riečan se věnoval nejrůznějším aspektům teorie míry (např. Hausdorffovy míry, rozšiřování množinových funkcí, role malých množin, abstraktní přístupy v teorii míry a integrálu, topologická teorie míry) a od konce šedesátých let studoval souvislosti s teorií pravděpodobnosti a s entropií dynamických systémů. V sedmdesátých letech se soustředil na míry a integrály s hodnotami v prostorech s algebraickými strukturami, především v uspořádaných prostorech. V této oblasti přispěl k unifikované teorii a stal se předním expertem v mezinárodním měřítku. Zabýval se i nestandardní analýzou. Na Slovensku patří k iniciátorům studia problematiky fuzzy množin, zejména v kontextu teorie pravděpodobnosti a kvantových logik. Odtud vedla jeho cesta k teorii pravděpodobnosti na MV-algebrách, kde se stal mezinárodně uznávanou osobností. Pro vědecké bádání v uvedených oblastech nadchnul celou řadu mladých talentovaných matematiků.

Pod citlivým vedením Beloslava Riečana vykonalo své první vědecké krůčky a získalo vědecké hodnosti 33 aspirantů a doktorandů. V průběhu téměř šedesáti let své pedagogické činnosti učil a zkoušel tisíce studentů, budoucích matematiků, fyziků, informatiků, techniků, středoškolských a vysokoškolských učitelů. Mnohé z nich přitáhl k matematice, uchvátil je svým pedagogickým talentem, lidským přístupem, hlubokým porozuměním a láskyplným jednáním. Pro většinu z nich se stal celoživotním vzorem a přítelem.

Beloslav Riečan vykonal mnoho pro rozkvět slovenské matematiky, pro vyučování matematice, pro československou a zejména slovenskou matematickou komunitu. Od roku 1965 je aktivním členem Jednoty slovenských matematiků a fyziků, v jejímž čele stanul v devadesátých letech

a provedl ji porevolučním obdobím. V roce 1971 spoluzakládal časopis Matematické obzory (vedoucí redaktor v letech 1972 až 1989). Od roku 1993 je členem a v současné době i předsedou Slovenské asociace Římského klubu a členem České asociace Římského klubu. Je místopředsedou vědecké rady Slovenské národní knihovny. Působí v redakčních radách několika matematických časopisů.¹

Za svoji všestrannou činnost a mnoholeté vědecké, pedagogické, popularizační i kulturní aktivity obdržel řadu vyznamenání. Připomeňme jen některá z nich: čestný člen JSMF (1987), Cena SAV za vědecko-popularizační činnost (1992), zlatá čestná plaketa Jura Hronca SAV v Bratislavě za zásluhy v matematických vědách (1995), zlatá medaile MFF UKo (1996), čestná oborová medaile Bernarda Bolzana AV ČR za zásluhy v matematických vědách (1998), Cena SAV (1999), stříbrná medaile Univerzity v Miláně (2000), medaile SAV za zásluhy o rozvoj vědy (2001), Řád Ľudovíta Štúra I. třídy (2002), pamětní medaile MFF UK v Praze (2004), člen Učené společnosti SAV (2005), čestný doktorát Akademie ozbrojených sil generála Milana Rastislava Štefánika v Liptovském Mikuláši (2006) a čestný doktorát Univerzity Karlovy v Praze (2012).²

Beloslav Riečan je renesanční osobnost. Je vášnivým matematikem a hudebníkem, velkým znalcem umění, obecné historie, historie věd a teologie. Kromě odborných matematických prací a mono-

grafií sepsal řadu vysokoškolských a středoškolských učebnic, několik popularizačních knížek a televizních scénářů. V roce 1984 v Bratislavě založil mezinárodní seminář Matematika a hudba, který se konal na různých místech Slovenska a v němž se setkávali tvůrčí matematici, učitelé matematiky, studenti, hudební skladatelé a umělci.³ Po příchodu do Banské Bystrice inicioval vznik matematického semináře *Aká si mi krásna . . .*, který je otevřen široké veřejnosti a na kterém přednášejí významné osobnosti nejen slovenské matematiky. V současné době působí také jako varhaník evangelického kostela a člen pěveckého spolku Fíguša Bystrého v Banské Bystrici.

K životnímu jubileu přejeme Beloslavu Riečanovi hodně zdraví a neutuchající energii.

*Jindřich Bečvář, Martina Bečvářová,
Ivan Netuka*

KONFERENCIE METEOROIDS 2016

V dnech 6.–10. júna 2016 sa uskutočnila v European Space Research and Technology Centre (ESTEC) v holandskom Noordwijku v poradí už deviata konferencia Meteoroids.

Dôvody, prečo v našom časopise píšeme práve o tejto konferencii, sú minimálne dva. Prvým je, že tematika výskumu meteorov, meteoroidov, komét, asteroidov a medziplanetárneho prachu patrí v Česku a na Slovensku dlhodobo k najúspešnejším oblastiam astronomického výskumu. Osobnosti z Česka (doc. Guth, prof. Vanýsek, dr. Ceplecha, dr. Spurný, dr. Borovička) i zo Slovenska (prof. Kresák,

³Více viz B. Riečan: *20 rokov semináru Matematika a hudba*, PMFA 50 (2005), 257–259.

¹B. Riečan řadu let pracoval např. v redakčních radách časopisů *Obzory matematiky*, *Tatra Mountains Mathematical Publications*, *PMFA*, *Czechoslovak Mathematical Journal* a *Tvorba*.

²Viz např. F. Katrnoška: *Sedmdesätiny profesora Beloslava Riečana*, PMFA 51 (2006), 262–263; F. Katrnoška: *Profesor Beloslav Riečan pätasedmdesätiletý*, PMFA 56 (2011), 170–171; M. Křížek, Z. Troligová: *Profesor Beloslav Riečan získal v Karolíne čestný doktorát*, PMFA 57 (2012), 167–171.

prof. Hajduk, prof. Porubčan) patrili alebo patria k svetovej špičke výskumu medziplanetárnej hmoty. Druhým je skutočnosť, že seriál konferencií Meteoroids sa vydal na cestu po svete z nášho územia, keď prvé tri diely napísal na Slovensku. Roky a miesta konania predchádzajúcich konferencií Meteoroids: 1992 – Smolenice (Slovensko), 1994 – Bratislava (Slovensko), 1998 – Tatranská Lomnica (Slovensko), 2001 – Kiruna (Švédsko), 2004 – London (Ontario, Kanada), 2007 – Barcelona (Španielsko), 2010 – Breckenridge (Colorado, USA), 2013 – Poznaň (Poľsko).

Začiatkom júna sa v technologickom centre Európskej kozmickej agentúry v Noordwijku stretlo 130 odborníkov z celého sveta, aby si vymenili názory na najnovšie trendy a objavy v odbore. Referáty a následná diskusia boli zamerané najmä na: (1) Rozsiahly výskum kozmickými sondami „in situ“ prinášajúci často úplne prevratné objavy. Obdobie pred konferenciou bolo poznamenané úspechmi sond Rosetta (výskum periodickej kométy Čurjumov Gerasimenko), New Horizons (trpasličia planéta Pluto) a Dawn (trpasličia planéta Ceres). (2) Obrovský nárast presnosti určovania atmosférických dráh bolidov, čo viedlo k značnému rozšíreniu zoznamu tzv. meteoritov s rodokmeňom — telies, ktoré boli nájdené vďaka až chirurgickej presnosti v určení miesta dopadu a súčasne aj miesta v Slnčnej sústave, z kadiaľ k nám telesá prileteli. Bez preháňania možno uviesť, že Astronomický ústav AV ČR v Ondřejove je v tejto oblasti najúspešnejším a rozhodujúcim pracoviskom určujúcim trendy v celosvetovom rozsahu. (3) Záznam meteorov pomocou videokamier sa stal vďaka klesajúcej cene techniky dostupný stále väčšiemu okruhu zanietých amatérov. Množstvo získaných záznamov narástlo o viac ako o rád a štatisticky vyvažuje zatiaľ nižšiu presnosť odvodených dráhových para-

metrov. (4) Predpovede významných meteorických javov v prúdoch meteoroidov so známymi materskými telesami sa uskutočňujú stále s väčšou časovou a priestorovou presnosťou. Dôsledkom sú expedície na konkrétne miesta na Zemi pozorujúce zvýšené frekvencie meteorických rojov v intervaloch niekoľko hodín. (5) Výpočtová technika umožňuje prehľadávanie veľkých databáz a priradovanie potenciálnych materských telies k pozorovaným rojom. Rieši sa aj obrátená úloha, keď na základe priblížení blízkozemských asteroidov a komét a modelovania úniku častíc z týchto telies sú predpovedané miesta a časové intervaly novoočakávaných rojov. (6) Kombinácia radarových a optických údajov umožňuje študovať štruktúru prúdov meteoroidov v širokom rozsahu hmotností. Nie je výnimkou ani kombinácia týchto údajov s pozorovanými dopadmi meteoroidov na povrch Mesiaca a údajmi z družíc (napr. sondy Gaia). (7) Kvalitné fotometrické a spektrálne dáta umožňujú stále detailnejšie štúdium zloženia a stavby meteoroidov. Údaje sú mimoriadne dôležité z hľadiska možných dôsledkov zrážky Zeme s rovnako sformovaným ale väčším telesom.

Celkove odznelo 146 príspevkov, najhodnotnejšie budú zverejnené v špeciálnom čísle časopisu Planetary and Space Science. Počas konferencie sa uskutočnilo aj zasadnutie Komisie F1 Medzinárodnej astronomickej únie „Meteory, meteority a medziplanetárny prach“. Nie je vôbec náhoda, že tejto komisii v súčasnosti šéfuje dr. Borovička z Astronomického ústavu AV ČR v Ondřejove, keď v histórii boli šéfmí komisie viacerí českí a slovenskí astronómi. Nikoho preto tiež nemôže prekvapiť, že jubilejná desiatka konferencia Meteoroids sa uskutoční v roku 2019 opäť na Slovensku.

Ján Svoreň

EVROPSKÝ MATEMATICKÝ KONGRES V BERLÍNĚ

Počínaje rokem 1992 se pod záštitou Evropské matematické společnosti (EMS) koná každé čtyři roky Evropský matematický kongres (ECM). Na předchozí akce v Paříži, Budapešti, Barceloně, Stockholmu, Amsterdamu a Krakově letos navázal v pořadí sedmý ECM, který se uskutečnil ve dnech 18.–22. července 2016 na Technické univerzitě v Berlíně.

Více než tisícovku účastníků (nejen z evropských zemí) při slavnostním zahájení přivítali předseda organizačního výboru Volker Mehrmann, berlínský státní tajemník pro vědu Steffen Krach, rektor Technické univerzity Christian Thomsen a prezident EMS Pavel Exner.

Tak jako na předchozích kongresech bylo součástí úvodního ceremoniálu i předávání cen vybraným matematikům. Ceny EMS pro mladé vědce do 35 let získali Marc Braverman (USA), Vincent Calvez (Francie), Guido De Philippis (Itálie), Hugo Duminil-Copin (Francie), James Maynard (Velká Británie), Peter Scholze (Německo), Péter Varjú (Maďarsko), Thomas Willwacher (Švýcarsko), Geordie Williamson (Austrálie) a Sara Zahedi (Švédsko). Cenu Otto Neugebauera za práci v historii matematiky, kterou financuje nakladatelství Springer, si odnesl Jeremy Gray z Velké Británie a Cenu Felixe Kleina za vynikající matematické řešení průmyslového problému, kterou sponzoruje Fraunhofer Institute for Industrial Mathematics v Kaiserslautern, obdržel Patrice Hauret z Francie.

Odborný program konference, který pokrýval široké spektrum matematických disciplín včetně historie a vyučování matematiky, sestával z 10 plenárních a 31 zvaných přednášek, 42 minisymposií, 6 diskusních panelů a speciálních akcí, velkého množství dalších konferenčních vystoupení a posterů. S mimořádným zájmem po-

sluchačů se setkala např. přednáška držitele Abelovy ceny za rok 2012 Endre Szemerédiho nebo série historických přednášek věnovaných Leibnizovi, Weierstrassovi, Lagrangeovi a Eulerovi. Videozáznamy všech hlavních přednášek jsou zveřejněny na webové stránce <http://www.7ecm.de>; na tomto místě jsou dále k dispozici podrobné informace o udělených cenách, program kongresu, fotografie atd.

Pro účastníky byl připraven i zajímavý společenský a kulturní program; během kongresu bylo např. možné navštívit putovní výstavy *Women of Mathematics throughout Europe. A gallery of portraits* (<http://womeninmath.net>) a *Transcending Tradition — Jewish Mathematicians in German-Speaking Academic Culture* (<http://gj-math.uni-frankfurt.de>).

Kongresu tradičně předcházelo dvou denní zasedání Rady EMS, na kterém Českou matematickou společností reprezentoval Zdeněk Strakoš a delegátem individuálních členů byl Jiří Rákosník. Náročný program jednání zahrnoval např. zprávu o činnosti a hospodaření EMS a jejích výborů za poslední dva roky, změny stanov (mj. bylo zavedeno tříleté bezplatné členství pro studenty, kteří se chtějí stát individuálními členy EMS), volbu dvou nových místopředsedů (Volker Mehrmann z Berlína a Armen Sergejev z Moskvy) a pěti dalších členů výkonného výboru (Betül Tanbay z Istanbulu, Vicente Muñoz z Madridu, Beatrice Pelloni z Edinburghu, Stefan Jackowski z Varšavy a Nicola Fusco z Neapole). S napětím se očekával výsledek volby pořadatele příštího ECM. V soutěži se Španělskou královskou matematickou společností, která navrhovala jako místo konání Seville, poměrně jasně zvítězila Slovinská matematická společnost, která uspořádá 8. ECM v roce 2020 v Portoroži. Základní informace jsou již nyní vystaveny na webové stránce <http://www.8ecm.si>.

Někteří lidé nemají tak velké akce rádi. Kongres tohoto typu však umožňuje poznat vynikající osobnosti a výsledky z jiných oborů a uvědomit si nesmírnou šíři moderní matematiky a její význam pro společnost.

Matematika jako věda nepodléhá politickým tlakům, ty však ovlivňují osudy jednotlivých matematiků. Působivě to dokládala zmíněná výstava o židovských matematicích v německy mluvících zemích a dvě aktuální události — referendum v Británii a pokus o převrat v Turecku — se odrazily i v jednání kongresu. Turečtí kolegové nemohli přijet do Berlína a mnozí britští kolegové ve svých vystoupeních vyjadřovali lítost nad vývojem ve své zemi a ujišťovali, že případný odchod z EU nebude mít vliv na mezinárodní spolupráci. Matematici tvoří jednu velkou komunitu, kterou spojuje její univerzální jazyk. Jménem EMS to ve svém projevu vyjádřil prezident Pavel Exner:

„Jsme profesní, nikoli politická organizace, nemůžeme si však nevšímat světa, v němž žijeme. Čas od času se nám to připomíná, nejnověji při dvou příležitostech. Jednou z nich je situace našich tureckých kolegů, kteří byli pronásledováni za něco, co považujeme za jeden ze základních kamenů našeho evropského systému: svobodné vyjadřování volající po pokojném řešení dlouhodobého konfliktu na východě jejich země. Spolu s mnoha dalšími profesními organizacemi považujeme za nutné veřejně protestovat a budeme situaci dále sledovat. Obáváme se, že po událostech z posledních dnů se problémy ještě prohloubí.

Druhý případ se týká ‚staré‘ Evropy, konkrétně nedávného referenda ve Velké Británii. Naši britští kolegové mne přizvali k diskusi, kterou vedli se svými poslanci. Ta ukázala, jak hluboké jsou skryté trhliny ve struktuře společnosti v Británii, a obávám se, že nejen v Británii. Chci říci něco,

co zní téměř triviálně, ale cítím nutnost to vyjádřit. Minulá století opakovaně znamenala situace, kdy se vědci podvolili politickému tlaku a omezili či dokonce přerušili vědeckou komunikaci. Příkladem může být desetileté vyloučení matematiků z centrálních mocností z Mezinárodních kongresů matematiků po první světové válce, různé události v průběhu tzv. studené války atd. Víme, jaké škody to napáchalo. Měli bychom mít na paměti, že jsme pevně spojená komunita se společným cílem, kulturou a vizí, a musíme držet spolu bez ohledu na politická zemětřesení, která mohou v budoucnosti nastat.“

Jiří Rákosník, Antonín Slavík

37. MEZINÁRODNÍ KONFERENCE HISTORIE MATEMATIKY

V Poděbradech se 19. až 23. srpna 2016 konala již 37. *mezinárodní konference Historie matematiky*. Programový a organizační výbor pracoval ve složení J. Bečvář, M. Bečvářová, Z. Halas, M. Hykšová, M. Melcer a I. Sýkorová. Odborný program konference probíhal v prostorách Střední zemědělské školy a Střední odborné školy v Poděbradech. Konference se zúčastnilo téměř čtyřicet osob (vysokoškolští pedagogové z České republiky, Slovenska a Polska, středoškolští učitelé, doktorandi a zájemci o historii matematiky).

Odborný program konference byl zaměřen na vývoj matematiky a vyučování matematice v 19. a 20. století. Sestával ze dvou zvaných přednášek a sedmnácti příspěvků.

Doc. RNDr. Pavel Svoboda, CSc., z MFF UK promluvil na téma *Základní fyzikální veličiny, jejich měření a trochu historie*. Jeho přednáška, která do jisté míry vybočovala ze zaměření konference, byla přijata s velkou pozorností a vyvolala dlouhou a velmi zajímavou diskusi.

RNDr. Magdalena Hykšová, Ph.D., z Ústavu aplikované matematiky FD ČVUT proslovila přednášku *Počátky teorie kooperativních her*, která byla věnována zejména originálním myšlenkám čtyřicátých až šedesátých let 20. století, s nimiž přišli Lloyd S. Shapley, Donald B. Gillies, Oskar Morgenstern a John von Neumann.

Zvané přednášky i konferenční příspěvky lze nalézt ve sborníku, který je vystaven na níže uvedené webové stránce.

Kulturní program konference byl rovněž bohatý. V pátek večer se za pěkného počasí konala vlastivědná procházka po Poděbradech. Sobotní odborný program byl zakončen slavnostním pokřtěním konferenčního sborníku, tří nových svazků edice *Dějiny matematiky*, nové monografie z historie matematiky a učebnice algebry. Odpoledne pak bylo věnováno malé oslavě 80. narozenin profesora Beloslava Riečana, čestného doktora Univerzity Karlovy, a 70. narozenin profesora Vojtecha Bálinta, dvou tradičních účastníků konference. V neděli byl promítnut film *Beloslav Riečan očima Jozefa Chudíka* z roku 2008 ze seriálu GEN (Galerie elity národa). Odpoledne vyslechli účastníci konference (plus hosté a několik místních občanů) téměř hodinový varhanní koncert Beloslava Riečana v kostele Nanebevzetí Panny Marie, večer se pak konal tradiční společenský večer v zahradě poděbradského zámku spojený s grilováním. Na počest jubilatů bylo připraveno taneční vystoupení Martiny Štěpánové. Proběhla i tradiční dražba starších i novějších knih o matematice a její historii.

Účastníci konference obdrželi konferenční sborník J. Bečvář, M. Bečvářová (ed.): *37. mezinárodní konference Historie matematiky* (Poděbrady, 19. 8. až 23. 8. 2016, Matfyzpress, Praha, 2016, 203 stran) s rozšířenými texty vyzvaných přednášek a konferenčních příspěvků a dva

nejnovější svazky edice *Dějiny matematiky*: I. Sýkorová: *Matematika ve staré Indii* (sv. 59, Matfyzpress, Praha, 2016, 344 stran) a A. Dvurečenskij, L. Holá, K. Janková, B. Riečan: *Tibor Neubrunn (1929–1990)* (sv. 61, Matfyzpress, Praha, 2016, 128 stran).

Za úspěšný průběh konference patří dík programovému a organizačnímu výboru, zaměstnancům Ústavu jazykové a odborné přípravy UK a Střední zemědělské školy a Střední odborné školy v Poděbradech, velké zásluhy na hladkém průběhu konference má Martin Melcer, jeho dcera Nina a manželka Vladka, bez jejichž práce, nasazení a ochoty by se konference nemohla konat. Poděkování patří i všem přednášejícím, recenzentům a editorům sborníku a všem účastníkům konference.

Mezinárodní konference se budou v příštích letech konat ve dvouletém cyklu a budou se pravidelně střídát se semináři z historie matematiky. 38. mezinárodní konference Historie matematiky tedy proběhne v Poděbradech v srpnu roku 2018. V příštím roce se v Poděbradech ve dnech 21.–24. srpna uskuteční 13. seminář z historie matematiky pro vyučující na středních školách. Na webových stránkách

<http://www.fd.cvut.cz/personal/becvamar/konference/hlavnindex.htm>

http://www.fd.cvut.cz/personal/becvamar/seminar_ss/

lze najít informace o předchozích konferencích a seminářích a v dostatečném časovém předstihu rovněž informace a přihlášky na akce budoucí.

Jindřich Bečvář